

OPOLSKIE FORUM DOBRYCH PRAKTYK PEDAGOGÓW KSZTAŁCENIA SPECJALNEGO

2019/2020

Data: 21.01.2019 r.

Miejsce: Zespół Szkół Specjalnych w Brzegu;

Prowadzący: mgr Monika Zając;

Forma: Lekcja pokazowa;

Klasa: 1-3 A – zespół edukacyjno – terapeutyczny składający się z uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym.

Koordinator: Wiktoria Waloszek, doradca metodyczny MODN w Opolu.

Przedmiot: Zajęcia rozwijające kreatywność.

Korelacja: Funkcjonowanie osobiste i społeczne, zajęcia rozwijające komunikowanie się.

Temat: Obrazki pachnące przyprawami.

Czas realizacji: 1 godz. lekcyna.

Cel główny:

- doskonalenie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju ucznia na miarę jego indywidualnych możliwości;

Cele szczegółowe:

- rozwijanie wrażliwości wzrokowej, smakowej, słuchowej, węchowej i dotykowej;
- poznawanie przypraw przez świadome wykorzystanie zmysłów wzroku, smaku, słuchu, węchu i dotyku;
- przekazywanie treści edukacyjnych poprzez zabawę;
- doskonalenie umiejętności logicznego myślenia;
- doskonalenie umiejętności plastyczno – technicznych;
- usprawnianie motoryki małej;
- kształtowanie umiejętności pracy z zachowaniem ładu i porządku;

Cele operacyjne:

Uczeń -

- prawidłowo reaguje na odbierane bodźce: smakowe, węchowe, dotykowe i słuchowe;
- potrafi rozróżnić podstawowe przyprawy;
- potrafi dopasować przyprawę do etykiety;
- umie dobrać odpowiednie kolory i fakturę do obrazka;
- umie współpracować w grupie;
- dba o porządek w miejscu pracy;

Metody:

- Czynne: kierowanie działalnością dziecka oraz zadaniami stawianymi do wykonania;
- Oglądowa: pokaz pogadanka;
- Stymulacja polisensoryczna;
- Metoda Felicji Affolter

Formy:

- Indywidualna;
- Zbiorowa;

Środki dydaktyczne:

- przyprawy: majeranek, bazylia, rozmaryn, kminek cały, cynamon mielony, imbir mielony, carry, papryka słodka mielona, pieprz czarny ziarnisty, czosnek granulowany, liście laurowe, kurkuma, ziele angielskie;
- kartki z bloku (z gotowymi rysunkami, lub czyste);
- pędzle;
- klej typu „magik”;
- podkładki pod kartki;
- podstawki - na przyprawy oraz na klej;
- gotowe etykiety z obrazkiem i nazwą przypraw;
- małe plastikowe łyżeczki;
- opaska/chusta;
- magnetofon;
- płyta cd z muzyką relaksacyjną;

Przebieg zajęć:

1. Zajęcia wstępne:

- Powitanie uczniów zapoznanie z tematem zajęć. Nauczyciel prezentuje uczniom przyniesione przyprawy poprzez pokazanie i omówienie.

2. Część główna:

- Uczniowie poprzez zmysły: wzroku, smaku, węchu, dotyku i słuchu próbują odgadnąć co to są za przyprawy (poznają je w każdy możliwy dla siebie sposób).
- Zabawa w odgadywanie nazw przypraw za pomocą wzroku, smaku, węchu dotyku i słuchu – nauczyciel zawiązuje oczy chętnemu dziecku i prezentuje mu wybrane przez siebie przyprawy (daje do skosztowania, powąchania, szeleści nimi lub daje je dotknąć), dziecko stara się odgadnąć co to za przyprawa, określa przy tym jej smak, zapach, strukturę, wydawany odgłos.- zabawa trwa tak długo w zależności od tego ile jest chętnych dzieci by brać w niej udział.
- Nauczyciel rozkłada na stoliku przygotowane etykiety z nazwami i obrazkami przypraw uczniowie dopasowują etykiety do przypraw.
- Dzieci wybierają przygotowane przez nauczyciela kolorowanki, bądź puste kartki (w zależności od możliwości ucznia). Wypełniają kontury dostępnymi przyprawami i ziołami- w tle leci muzyka.

3. Zajęcia końcowe:

- Prezentacja gotowych prac.
- Wspólne wieszanie dzieł na gazetce klasowej.
- Porządkowanie miejsca pracy przez uczniów.

Opracowała: mgr Monika Zając.

STYMULACJA POLISENSORYCZNA

Stymulacja polisensoryczna to metoda polegająca na wielozmysłowym doświadczaniu świata poprzez pobudzenie wszystkich zmysłów w celu osiągnięcia zamierzonego efektu przez nauczyciela/terapeutę.

METODA FELICJI AFFOLTER

Zadaniem nauczyciela/terapeuty jest pomoc w zdobyciu dostatecznej ilości informacji czuciowych. Kładzie on swoje ręce na górnej stronie dłoni dziecka i prowadzi ją podczas działania. Ręce nauczyciela i dziecka współdziałają, dzięki temu dziecko odczuwa subtelne ruchy dłoni nauczyciela, jak również samo wysyła sygnały, przy zachowaniu poczucia bezpieczeństwa.

Odpowiednio ujmując przedmiot, uczeń z zaburzeniami spostrzegania przeżywa sytuację działania pomimo tego, że to nauczyciel/terapeuta prowadzi jego ręce, to on otrzymuje informacje czuciowe jak i doznaje poczucia bycia sprawcą.